

740.0011 European War 1939/11359: Telegram

[Document 41]

The Ambassador in the Soviet Union (Steinhardt) to the Secretary of State

MOSCOW , May 27, 1941— 5 p.m.
[Received 8:59 p.m.]

1050. The Finnish Minister [Paasikivi] called on me yesterday to say good-by. He said he did not intend to enter the Government in Helsinki but would return to private life in order to attend to his neglected interests. The former Finnish Minister [Yrö-Koskinen] to Tallinn and Riga, who has been in Moscow for some time assisting the Minister, will act as Chargé d' Affaires and may or may not subsequently be appointed Minister.

With respect to the Petsamo nickel mines (see my 458, March 9, 4 p.m.) the Minister said agreement had been reached between the Finnish and Soviet Governments with respect to all of the questions in issue except the Soviet demand for the appointment of the managing director of the company and 20 percent of the supervising engineers, who are approximately 50 in number.

The Finnish counterproposal offers to appoint only two Soviet citizens as supervising engineers. The Minister expects the negotiations to continue and believes that an agreement will eventually be arrived at.

Paasikivi stated that Finland is endeavoring to maintain its position of neutrality and remarked in this connection that the Soviet report (see my 850 [880,] April 30, noon) that 12,000 German troops had arrived in Finland was a gross exaggeration. He said that there had been only 1,400 troops and that they were all men who had previously been stationed in northern Norway who had returned from home leave via Finland and had proceeded at once to Norway using their own trucks and gasoline from the Finnish railhead. He admitted however the steadily increasing number of German civilians had entered Finland during recent months but said that this influx had been occasioned by the fact that more than 50 percent of Finland's trade is now with Germany as commerce with other countries has been shut off.

He added that the failure of Sweden to increase its purchases in Finland and the refusal of the Soviet Union to buy cellulose, paper and timber had compelled Finland to look to Germany for an export market and that in consequence the Finnish Government could not very well refuse visas to the large number of Germans who have been arriving in Finland. He also pointed out that Finnish-German cultural relations go back over 150 years and give the Germans an excuse for sending additional numbers of their citizens into Finland. As to Finnish-Soviet relations the Minister said they are "correct". He does not believe that the Soviets contemplate seizing Finland at this time or entering into a deal with Germany involving Finland but considers it more likely that Hitler has offered or will offer Stalin the Dardanelles and the Turkish and Iranian areas near Batum and Baku as well as access to the Persian Gulf in return for increased Soviet economic and other assistance. He expressed the opinion that the Soviet Union will become more and more of a silent partner in Hitler's ventures and that if Hitler appears conclusively to be winning the war Stalin will throw in his lot with him completely in fact if not by written agreement.

The Minister said that in his “not less than 50 conferences” with Stalin and Molotov he had learned that prestige meant more to them than anything else; that their invariable policy was to obtain what they could for as little as possible and then ask for more; that they never sacrificed immediate gains for considerations of the future; that they paid no attention to what was said, but only to what was done; that they endeavored to be paid a high price for what they realized they must do anyway; and that they were impervious to ethical or humanitarian factors or those of abstract justice, being influenced exclusively by practical and realistic considerations.

STEINHARDT

Foreign Relations of the United States, Diplomatic Papers, 1941. Volume I. General, The Soviet Union

United States Government Printing Office, Washington

U.S. Department of State, Office of the Historian. Bureau of Public Affairs

Ebook, generated on May 26, 2018. Document no. 41.

USA:n suurlähettiläs Neuvostoliitossa (Steinhardt) ulkoministerilleen [Cordell Hull]

Moskova, 27. toukokuuta 1941— klo 17:00

[Vastaanotettu klo 20:59]

1050. Suomen lähettiläs [Paasikivi] tuli eilen minua hyvästelemään. Hän sanoi, ettei hän aikunut siirtyä Helsingissä hallitukseen vaan palaa yksityiselämään huolehtiakseen laiminlyödyistä kiinnostuksen kohteistaan. Tallinnan ja Riian entinen Suomen lähettiläs Tallinnassa ja Riassa [Yrjö-Koskinen], joka on ollut Moskovassa jonkin aikaa avustamassa ministeriä, tulee toimimaan asiainhoitajana ja hänet voidaan myöhemmin nimittää lähettilääksi.

Petsamon nikkelikaivoksista (katso 458, 9. maaliskuuta klo 16) lähettiläs sanoi, että Suomen ja Neuvostoliiton hallitukset ovat päässeet sopimukseen kaikista kysymyksistä paitsi Neuvostoliiton vaatimuksesta nimittää yhtiölle toimitusjohtaja ja 20 prosenttia työtä johtavista insinööreistä, joita on noin 50. Suomalainen vastaehdotus tarjoaa vain kaksi neuvostokansalaista työnjohtoinsinööriksi nimitettäväksi. Lähettiläs odottaa neuvottelujen jatkuvan ja usko, että sopimukseen lopulta päästään.

Paasikivi totesi, että Suomi pyrkii säilyttämään puolueettomuusasemansa ja huomautti tässä yhteydessä, että Neuvostoliiton raportti (ks. 850 [880,] 30. huhtikuuta klo 12) siitä, että 12 000 saksalaista sotilasta oli saapunut Suomeen, oli suurimittaista liioittelua. Hänen mukaansa sotilaita oli ollut vain 1 400 ja että he kaikki olivat aiemmin Pohjois-Norjaan sijoitettuja miehiä, jotka olivat palanneet kotilomaltaan Suomen kautta ja jatkavat heti Norjaan omilla kuorma-autoillaan ja suomalaisen rautatien päässä saatavalla bensiinillä. Hän myönsi kuitenkin, että Suomeen oli saapunut viime kuukausien aikana saksalaisten siviilien tasaisesti kasvava määrä, mutta sanoi, että tämä tulva johtui siitä, että yli 50 prosenttia Suomen kaupasta on nyt Saksan kauppaa, koska se muiden maiden kanssa on suljettu.

Hän lisäsi, että Ruotsin epäonnistuessa lisäämään ostojaan Suomesta ja Neuvostoliiton kieltäytyessä ostamasta selluloosaa, paperia ja puutavaraa olivat pakottaneet Suomen etsimään Saksasta vientimarkkinoita ja että tämän seurauksena Suomen hallitus ei oikein voi kieltäytyä viisumeista suurelle määrälle Saksasta Suomeen saapuville. Hän huomautti myös, että suomalais-saksalaiset kulttuurisuhteet ulottuvat yli 150 vuoden taakse ja tarjoavat saksalaisille tekosyyntä lähettää lisää kansalaisiaan Suomeen. Suomen ja Neuvostoliiton suhteista lähettiläs sanoi, että ne ovat "korrektit". Hän ei usko, että Neuvostoliitto harkitsee Suomen ottamista haltuunsa tällä hetkellä tai tekevän Saksan kanssa Suomea koskevaa sopimusta vaan pitää todennäköisempänä, että Hitler on tarjonnut tai tarjoaa Stalinille Dardanelleja sekä Turkin ja Iranin alueita Batumin ja Bakun lähellä samoin kuin pääsyn Persianlahdelle vastikkeeksi Neuvostoliiton lisääntyvälle taloudelliselle ja muulle avulle. Hän oli sitä mieltä, että Neuvostoliitosta tulee yhä enemmän äänetön kumppani Hitlerin hankkeissa ja jos Hitler näyttäisi lopullisesti voittavan sodan, Stalin liittyy jakamaan saaliin hänen kanssaan todellisuudessa, vaikka ilman kirjallista sopimusta.

Lähettiläs sanoi, että hän on "vähintään 50 konferenssissa" Stalinin ja Molotovin kanssa oppinut,

että ihaileva kunnioitus [prestige] merkitsi heille enemmän kuin mikään muu; että heidän alituinen sama politiikkansa oli saavuttaa mihin pystyivät mahdollisimman vähällä ja sitten pyytää lisää; että he eivät koskaan luopuneet välittömistä hyödyistä tulevaisuutta ajatellen; että he eivät antaneet painoa sille mitä sanottiin, vaan yksinomaan siihen, mitä tehtiin; että he pyrkivät saamaan korkean hinnan siitä, minkä he katsoivat joutuvansa tekemään joka tapauksessa; ja että he olivat tunteettomia eettisille tai humanitaarisille tekijöille tai abstraktille oikeudenmukaisuudelle; ja että heihin vaikutti yksinomaan praktinen ja realistinen harkinta.

STEINHARDT

Käännös: Pauli Kruhse